

IV.

Academia di belle arti.

Prosim, gospod, katalog — a palico slugi!
Palma, Bellino, Pitati, Carpaccio, Bassano,
Dürer, van Dyk, Tintoretto, Callot, Tiziano
— — — — — in mnogi še drugi.

„Tu je prijazno, kajneda?“ Amerikanec.
„Vroče je, diable, preveč,“ se oglasi Francož.
Tudi Anglež se potoži, da lomi ga spanec,
pa natika očale na šilasti nos.

Umetnik ustvarja, — kritik se jezi.
Umetnik trpi — recenzent se redi . . .
Jaz vidim razlito povsod veličastvo
in grem, a zmano — brezmejno bogastvo. —

Fran Valenčič.

Ribnik.

Tiho ribnik vse zrcali:
cerkev, hišo in drevo;
zvezde zgoraj, spodaj zvezde,
dvojna zemlja in nebo.

Pojdi, draga, ki te ljubim,
ki me ljubiš, tja z menoj;
pot gre mimo tihе vode,
gre v samoto in v pokoj.

Šla sta dva po drugi strani,
šla sta v sanjah ob valeh,
videl dvojno sem ljubezen,
dvojno srečo njiju dveh.

Oton Zupančič.

